

פניני עין חמד

יזכא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חמד - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פרשת קדשים - קדושה לכל

"קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם" (ויקרא יט, ב)

ספק עוד גדרים וסייגים בכללי ההתנהגות ביחס ללבוש, לדיבור, והתנהגות ברחובה של עיר. ובנושאים אלה יש לחבר מדריך מפורט, כדי שכל אדם יבין, מה היא התנהגות הולמת ומה בזוי ודוחה.

כיוצא בכך, אסרה תורה מאכלות אסורות. אולם יש בצו זה השלכות שונות כגון מה לאכול, היכן לאכול, וכמה לאכול, ועם מי לאכול. ובנוסף קיימות אזהרות שונות כמו בדיקה מתולעים והפרשת תרומות ומעשרות, ולברך על האוכל תחילה וסוף. גם בנושא הדיבור, אמנם אסרה תורה רכילות ולשון הרע, שקר וזהירות מקללות. אבל עדיין אין אנחנו פטורים מזהירות של דיבור נקי ומעודן, שהם בכלל קדושת הדיבור וסייג ופרישות אפילו מדברים בטלים ומיותרים.

מובא בזוהר הקדוש שפרשת "קדושים" היא פרשה הכוללת את כל התורה. כלומר, נושא התורה וגולת הכותרת שלה היא הקדושה וכל קיום המצוות הם כדי להגיע לקדושה שנאמר: "והתקדשתם והייתם קדושים כי אני ה' אלקיכם ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אתם קדושים (ויקרא כ, ג)". כל מצווה נוסכת ומרשימה קדושה ולכן אנחנו מברכים "אשר קדשנו במצוותיו", אך יש דרגות בקדושת האדם, ואף אצל קרח נאמר "כי כל העדה כלם קדושים (במדבר טז, ג)". אכן זה היה נכון אלא שהייתה קדושתם בצורה יחסית.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

כותב רבינו האלשיך זצ"ל: רבים סבורים, שלא כל אדם מסוגל ויכול להתקדש ולהיטהר. בחשבם שהקדושה היא נחלתם ועניינם של חסידים וצדיקים בניהם של קדושים. וכי זקוקים לשם כך נשמה גבוהה, מידות מזוככות ומזוקקות בנוסף על זכות אבות. ואילו שאר האנשים עמך בית ישראל מן השורה, אינם בקטגוריה זו ואינם שייכים במושג ודרגה עילאית זו.

אולם הקב"ה שולל דיעה זו מעיקרה כנאמר: "וידבר ה' אל משה לאמר, דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם, קדושים תהיו". כנס את כולם, החל מאהרון ובניו ושבעים הזקנים, ועד כל עדת ישראל האחרון שבישראל, יש להעביר לכולם את הציווי: "קדושים תהיו". ואם ישאלו: מה לנו ולקדושה, מה שייכת אלינו? אמור להם: בידכם הדבר ובאפשרותכם. ומדוע? "כי קדוש אני ה' אלקיכם". כל יהודי הוא מחובר לבורא עולם, ונשמתו אצולה מכסא הכבוד-חלק א-ל-ו-ה ממעל. על כן, ביד כל אחד להתקרב לשורשו, ולהידיבק בבורא עולם, וכשם שחייב בקיום מצוותיו, כך עליו לעלות בשלבים העולים במעלות סולם הקדושה.

ולכאורה, מה משמעותה של "קדושה" וכיצד מתקדשים? על כך מבאר לנו הרמב"ן: שלא כל דבר אפשר לפרש, ולא את הכול ניתן לצוות. התורה מצווה בצורה כוללת דרך משל: כאשר נצטוונו על העריות וזהירות על טהרת המשפחה. אולם, אין זה הכל. על האדם שנושא אשה הוגנת, קיימים ללא

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
קסיר אפרים וב"ב
י.מ.ש כדורי

ציוג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תוצה בתיה בת ימנה ניט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ינה
משה בן חנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סימן בת אסתר
אליהו זרי בן ימנה
שמואל אימן בן אסתר זרי
רחל מרים בת יהודית
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזיר בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נוספארין
תמר פורטונה בת מיסה
רחל בת זוהרה
אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר-
נחת ממל יוצאי חלציהם
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פתימה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
מישא אסתר בת זוהרה
דוד בן זהה
שמרית בת חנה

26/04/2014		כ"ו ניסן תשע"ד	
פרשת קדושים			
הפטרה: (ס) "ויהי דבר" - יחזקאל כ (א) "הלא כבני" - עמוס ט			
ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
20:42	18:36	19:53	י"ב
20:39	18:54	19:57	ת"א
20:42	18:47	19:57	חיפה
20:40	18:55	19:55	ב"ש

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שאלה: ?

מהם מנהגי האבלות השייכים לימי הספירה?

תשובה: !

להלן חלק ממנהגי האבלות מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

פשט המנהג שלא להסתפר בימי ספירת העומר- למנהג האשכנזים עד יום ל"ג לעומר, ולמנהג הספרדים עד יום ל"ד לעומר בבוקר. (וכנ"ל לענין נישואין בימי הספירה). ויש מהספרדים שמיקלים לענין תספורת כמנהג האשכנזים, שבלי ל"ג לעומר כבר מסתפרים, והמיקלין בזה מבני עדות המזרח יש להם על מה שיסמוכו.

מי שמצטער הרבה, כשאינו מגלח זקנו בעומר, וקשה לו להמתין בגילוח הזקן, יש אומרים, שמותר לו לגלח זקנו בראש-חודש אייר, וסמכו על הרדב"ז שמתיר בזה, ושכן מנהג רוב העולם. ובשנה שחל ראש חודש אייר ביום ראשון, יכולים להתגלח בערב שבת שלפני זה. ויש אומרים, שאם מצטער הרבה, כשאינו מגלח זקנו בעומר, יש לו להקל לגלח הזקן בכל ערב שבת לכבוד שבת. וראוי מאוד להחזיק במנהג, שלא לגלח את הזקן, ובפרט בבני ישיבות, שחובה עליהם לקיים מנהג זה.

ראוי להחמיר בימי ספירת העומר (עד יום ל"ד בעומר), שלא ללבוש בגד חדש, שצריך לברך על לבישתו ברכת 'שהחיינו' (דהיינו בגד חדש שיש שמחה בלבישתו כמו חולצה חדשה וכדומה, אבל בגד כמו גופיה שאין מברכים עליו שהחיינו, לכל הדעות מותר ללבוש בימי הספירה). ואם יש צורך בלבישתו, נכון להדר וללבוש ביום שבת, ואז גם יוכל לברך עליו שהחיינו.

וכן במקום שמחת בר-מצווה או ברית מילה- יש להקל בלבישת בגד חדש בימי הספירה. יש מחמירים שלא לתפור ולתקן בגדים חדשים בימים אלו, ומנהגינו להקל בזה, ואף לנוהגים איסור בזה. מכל מקום, אם עושה כן לצורך חתן העומד להינשא בל"ד לעומר, אין בזה מנהג להחמיר כלל.

מִצְוַת כְּבוֹד הוֹרִים

להלן סיפור מופלא המלמדנו, כי כאשר מקיימים את מצוות התורה- לא מפסידים לעולם! ובמיוחד כאשר מקיימים מצוות כיבוד אב-ואם. ולהלן פרטי הסיפור מפי בעלת המעשה: "מפאת גילו המתקדם של אבא, זקוק הוא מפעם לפעם להשגחה יתירה. כל אימת שאבא נחלש מעט, מתחלקים אנו הילדים בזכות לשהות במחיצתו ולזכות במצווה יקרה זו".

"רצה הבורא ועלה בחלקי הזכות ולעשות את השבת במחיצת אבי. ארזתי את בגדיי ותכשיטיי לכבוד השבת ויצאתי מהער לביתו וכך שהיתי במחיצתו. ביום ראשון כאשר הגיע 'המחליף' נסעתי חזרה לעיר מגוריי. בידי האחת גררתי תיק יד ובו ארוזים מטלטליי ובידי השנייה שקית זבל, שאותה רוקנתי מבית אבי (היות ולא רציתי להשאיר בביתו לכלוך שהצטבר מיום שבת קודש) והובלתיה אחר כבוד למכולה הסמוכה".

כעבור שעתיים, בהגיעי לביתי שמתי לב כי לצערי התיק איננו. תיכף נזכרתי, שהנחתי את התיק סמוך למכולת האשפה עת נעזרתי בשני ידיי להכנסת הפסולת לפח האשפה. התקשרתי בבהילות לבית הוריי וביקשתי, ממי שנכח שם לבדוק אם תיקי עדיין ניצב במקומו, הלה נענה לבקשתי אולם למרבה אכזבתי לאחר דקות אחדות נעניתי בשלילה. הקפצתי את כל מי שיכולתי, שכן כל היקר לי היה באותו תיק יד.

חשוב לציין כי את תכולת התיק לא ניתן היה לשחזר. הבגדים ותכשיטים נרכשו משך שנים מספר והיו בעבורי בעלי ערך סנטימנטלי רב. למחרת שבתי לבית אבי והתעניינתי בין השכנות אם ראו את התיק. שכנה אחת ידעה לספר, כי ראתה עובד ניקיון שאינו בן-ברית מטעם העירייה מחטט בתיק האדום ולא התערבה היות וחשבה, שאם התיק נמצא שם- סימן שזרקו אותו לפח.

למשמע דבריה הרגשתי נורא, עתה נשארתי ללא מלבושים ותכשיטים לשבת הקרבה, בעוד שהפרוטה אינה מצויה בכיסי להתחדש בבגד חדש! גיסתי אישה צדיקה ובעלת חסד ניסתה להרגיע אותי, ואמרה: "דעי לך שממצווה כזו של כיבוד הורים לא מפסידים, בטוחה אני, כי תמצאי את תיקך בשלמותו!!!"

"אמן ואמן" ענית, אולם ברחשי לבי לא האמנתי בכך. יום שישי בהפציע השחר צלצל הטלפון, מאחורי הקו היה גיסי שראה במדור 'השבת אבדה' בעלון מקומי פרסום של אדם שמצא תיק יד. תיכף ומיד התקשרתי ואכן, לא יאומן כי יסופר- היה זה תיקי. מיהרתי לאסוף את התיק, וכשאני בודקת ומגלה, כי לא חסר ממנו דבר.

לשאלתי, היכן מצא את התיק מאחר שהשכנה אמרה, כי ראתה פועל הלוקח את התיק השיב השכן: "אכן ראיתי אותו מחטט בתיקך, הבנתי, כי מדובר באבידה וזעקתי לעברו שהתיק שלי! תיכף מסרו לידי זכותי להשיב האבדה לבעליה! אל השבת נכנסתי בשמחה עצומה מתוך שבח והודיה לה' על חסדו שהגדיל עליי!"

מְנוּיִים	הַקְדָּשֶׁת הָעֵלּוּן	לְשִׁאלוֹת בְּהִלְכָה
לקבלת העלון חנם ב- email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אלי: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'. נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 052-6329144

הרה"ג יעקב יוסף זצ"ל- נולד במוצאי שמחת תורה, שנת ה'תש"ז (1947). למד בישיבות פורת יוסף, בכולל קול יעקב ובמוסד הרב קוק. עשרות שנים שימש כרב שכונת גבעת משה בירושלים, והתגורר בשכונת שמואל הנביא. שימש כראש ישיבת 'חזון יעקב'. שימש חבר בגוף הכשרות בד"ץ "יישא ברכה".

הרבצת התורה שלו הייתה מופלאה עד מאוד. מסר שיעורי תורה בכל רחבי הארץ, והגיע לכל מקום שאליו התבקש. הפך את ביה"כ בורוכוב בשכונת הבוכרים למקום של הרבצת תורה. **גאון. בקי בש"ס ובפוסקים בצורה מדהימה. את כל ארבעת חלקי השו"ע ידע על בורגים.** בכל נושא שהיה נשאל- היה עונה במדויק ומצטט את המקור כולל סימן וסעיף, ואם היה מופיע מספר פעמים בשו"ע היה מצייץ בדיוק את מספר הפעמים והסימנים.

גם לאחר שהתגלתה המחלה המקננת בגופו, סירב בכל תוקף להפסיק את שיעוריו. מעולם לא איחר או הפסיד שיעור. לא היה אצל הרב חופשות או 'בין הזמנים'. עוד בשבוע לפני פטירתו אמר שיעורים במסירות נפש עילאית. ענותן מופלא. **את נסיעותיו ממקום למקום עשה באוטובוסים, והשתדל להימנע מאור הזרקורים.** ברוב ענוותנותו, ביקש שלא לשבח אותו בהספדים מלבד עניינים של זיכוי הרבים.

ביקש לכתוב על מצבתו משפט קצר בלבד: **"פה נטמן עבדך בן אמתך יעקב חי בן מרגלית"**. נתבקש לבית-עולמו ביום שישי ב' אייר ה'תשע"ג (2013). על אף ההתראה הקצרה לפני כניסת השבת השתתפו בהלווייה כמאה אלף אנשים. ציונו בהר המנוחות בירושלים. חי כ-66 שנים.

אביו: הרה"ג מרן עובדיה יוסף זצוק"ל. **אמו:** מרת מרגלית ע"ה. **אשתו:** מרת נצחיה. **ילדיו:** מרת מרגלית, ר' עובדיה, ר' יהונתן, ר' משה יוסף, מרת רחל, ר' עמרם, ר' אברהם ומרת ציפורה.

מרבתינו: אביו מרן, הגאון ר' שלמה זלמן אוירבך, הגאון ר' יוסף שלום אלישיב.

פעם אחת בערב סוכות הגיע לשיעור בישיבת 'חוט של חסד', אך **מכיוון שערב סוכות היה, לא היו נוכחים תלמידים בישיבה**, כל אחד הלך לעזור בביתו, בחצר הישיבה בנו מספר בחורים את הסוכה יצא אליהם חכם יעקב ואמר: **"אולי ייכנס תלמיד אחד לפחות, שנוכל לקיים את השיעור"**.

סיפר משגיח הישיבה, שמדי פעם אמר לרב יעקב: הרב, חבל שתבוא בבין הזמנים לא יהיו כמעט תלמידים, ואין זה כבוד התורה", הרב יעקב הנהן בחיור, אך **בבין הזמנים הופיע גם אם היה תלמיד אחד.**

מר אליהו שאלתיאל הי"ו, תלמידו המובהק של רבינו, למעלה מ-40 שנים. מספר על מסירות נפש רבינו לתורה: "בכל יום חמישי הייתי מסיע את הרב למסור את שיעוריו ברחובות, קרית עקרון, ומושב בני עייש. גם בחול המועד פסח האחרון, כשהרב היה בחולשה נוראה, הוא לא וויתר על השיעורים, למרות המאמץ הכרוך בטלטולי הדרך אל מחוץ לעיר. כשהגענו לרחובות, הרב, לא יכול היה ללכת בכוחות עצמו, ואפילו להוציא את רגלו מהמכונת הוא לא יכל מרוב תשישות.

מספר בנו הרה"ג רבי משה יוסף שליט"א על מסירות נפש של אביו: "יום אחד הגעתי הביתה והוא חזר משיעור, לא יאומן כי יוספר, **מרוב חולשה ביקש ממני שאוריד לו את המעיל והחליפה ולאחר-מכן הוא הכניס את היד לכיס ולא יכול היה להוציא את היד בחזרה מרוב חולשתו. הוא ביקש ממני, שאוציא לו את היד מכיסו! במצב כזה הוא היה נותן שיעורים!"**

מר אליהו שאלתיאל הי"ו, תלמידו המובהק של רבינו מספר: "לרב הייתה מידת הכרת הטוב באופן יוצא מהכלל. **על כל דבר קטן שעשיתי למענו היה מודה לי.** בכל שבוע כשחזרנו לביתו, הייתי מגיש לרב כיבוד קל של מזונות. לאחר שהרב היה גומר לאכול ומברך ברכת 'מעין שלוש', הוא היה מרים קולו ומברכני ב'ברכת האורח', שנוהגים לאומרה ב'ברכת המזון' בלבד. כשלא יכולתי להסיע את הרב לשיעורים, בגלל שמחה משפחתית וכדומה, בני היה מסיע את הרב, וכמובן שהייתי נותן לבני את הכיבוד, שיגיש לרב בחזרה מהשיעורים. גם אז הרב לא חרג ממנהגו, לאחר שהרב היה מסיים לברך את ברכת 'מעין שלוש', היה מתקשר אליי מהמכונת, ומברכני ב'ברכת האורח'. **ואם לא שמעתי את הצלצול ולא עניתי לשיחה, אז הוא היה משאיר לי את 'ברכת האורח' במשיבון הסלולארי."**

הכרת הטוב של הרב הייתה מדהימה, מספר משגיח הישיבה, שהיה בכל חודש מעביר לרב את ה'משכורת' עבור השיעורים, הרב היה כל כך מודה, כאילו שלא מגיע לו, על אף שהמשכורת הייתה קטנה לפי ערכו.

לפני כעשור הייתה ישיבת הבחורים בליפתא (בפאתי ירושלים) חכם יעקב היה מגיע אף לשם לעיתים באוטובוס להעביר שיעור, יום אחד הגיע הרב אך ביהמ"ד היה באמצע ניקיון, (המנקה שכח מהשיעור של הרב) לא פחות ולא יותר הרב תפס את מקל הגומי והחל לגרוף את המים באומרו: "מאוחר לשיעור".

טורים-טורים של מצבות לבנות בוהקות בשמש עומדות להם, זעיר פה זעיר שם צמחו להם מסביב צמחים שונים, וניכר שאין מי שיטפל בהם. דמות צנומה של חסיד ועובד ה' בשמחה, אשר זקנו כבר הלבין זה מכבר החל מטפס ועולה בין שבילי המצבות למעלה בהר, שמו היה ר' זונדל. ומה הלה עושה בבית הקברות? את הלה מכירים הכל דווקא מאולמי השמחות למיניהם, שם רוקד הוא, שמח ומשמח את בעלי השמחה עד כלות כוחותיו, כי הרי ה"שמחה" היא המידה הנפלאה ביותר, ואין שמחה יותר גדולה ממידת השמחה. אך דא עקא, הריקוד והשמחה שכה מרבה ר' זונדל לשמח אחרים, הם שהביאוהו הפעם אל בית הקברות שבהר הזיתים, והם שהשיאו את רגליו לקבר סבו הגדול להשיח בפניו את צקון ליבו.

ר' זונדל החל זה מכבר להשיא את ילדיו, משפחתו ברוכת הילדים (14 ילדים בלעה"ר) נכנסה למעגל של כל שנה חתונה, התנאים הקשים העומדים כיום בפני כל אב, שעליו להשיא את ילדיו הם כה בלתי הגיוניים, המשוכה הכספית הגבוהה העומדת לפני ההורים שאך חפצו לרוות נחת מהכנסת צאצאיהם לחופה, הם שהביאו את מיודענו אל הר הזיתים, והם שגרמו לליבו להתפלץ בכאב ולזעוק עד מתי? אך אל מי יש לו לפנות, אל קרוביו ומכריו, אשר אף הם שקועים באותה מוסכמה חברתית אומללה ואכזרית, לפיה על האב להרוס את חייו להשקיע עצמו ביגון ואנחה, בחובות וגלגולי כספים, כדי שיוכל לרוות מעט נחת? אל מי יזעק אם לא אל אבא שבשמים, שהרי "קרוב ה' לכל קוראיו", ואכן כך נהג ר' זונדל ועשה, אך הפעם שינה ממנהגו ושם פעמיו אל הר הזיתים.

למעשה חובותיו של ר' זונדל החלו עוד לפני שהחל להשיא את ילדיו, פרנסתו הייתה בקושי רב, המזל לא האיר לו פנים, הרבה ניסה, והרבה ניסו לעזור לו, אך נראה שמלמעלה נעלו בפניו את שערי ההצלחה, ובקושי היה ר' זונדל מביא טרף לבני ביתו, כשאת החודש הוא מסיים פעם במינוס קטן ופעם במינוס גדול, עתה משהחל להשיא את ילדיו והוצאות החתונה הצטרפו להוצאותיו, הוא חש שהוא יכרע ויקרוס תחת משא ההוצאות שעל גבו הצנום, ואכן מיום ליום הוא נשחק יותר ויותר, עד שהחליט לעלות ולפקוד את קברו של סבו הגדול אשר טמון היה בהר הזיתים.

הקשר העמוק שהיה בין ר' זונדל לסבו, היה מן המפורסמות ביותר, כל בני המשפחה הקרובים והרחוקים, ואף בני ירושלים בהמוניהם ידעו כי מיודענו טיפל בסבו במסירות עלילית יומם וליל, לא היה מי שדאג לסבא יותר מכל בני המשפחה יחד, כמו ר' זונדל בעצמו ובכבודו, ממילא לא היה מקום יותר מתאים לשפוך את ליבו הדואב מאשר על קברו של הסבא, אשר כה אהב, וטיפל בו במסירות אין קץ.

ר' זונדל טיפס ועלה בהר, כשהוא חוצה בין המצבות הדוממות, ומכיוון רגליו אל השבילים הנכונים, עד שהגיע וניצב אל מול המצבה העוטפת את קבר הסבא, שם נפרץ הסכר, זרם אדיר של דמעות רותחות פרץ מעיניו, לא היה מי שיוכל להרגיעו, הלה הניח את ידיו על השיש הקר של מצבת האבן, את ראשו הניח בין ידי, ובעיני רוחו העביר את מצבו הקשה והדחוק, זרם הדמעות לא פסק וכך הוא עמד שם בוכה ובוכה, ולא היה מי שיוכל לנתקו ממעמד כה מרגש זה. דמעותיו לא פסקו, ראשו היה כבד עליו מהמצב ומקושי הדרך, ובתוך כל זאת נרדם מיודענו על קברו של הסבא.

והנה בחלומו רואה הוא את הסבא עומד למולו, ר' זונדל פורץ למולו בבכי ומתחנן לפניו: "סבא, כה עשיתי למענך להעביר את שנותיך האחרונות בנעימים, זכור לי זאת, ולך ותמליץ טוב עבורי, שאיחלך ממצבי הדחוק והקשה, אשר בגללם חיי אינם חיים!". ובמקום תשובה מוציא הסבא מכיס מעילו תמונה ומושיטה לעברו. ר' זונדל לוקח את התמונה ומביט בה ומגלה שבעצם זו תמונת משפחתו, על כל ילדיו בניו ובנותיו. הוא מעביר את מבטו מאחד לשני, הוא מזהה את כולם לפי גודלם, והנה בהגיעו לבנו הקטן יענקלה הוא נחרד: בתמונה מופיע צורת פניו מעוותים ומשונים, ובקושי רב ניתן להכירו! המחזה הנורא קורע את נשמתו, והא מסיר את עיניו מהתמונה, מצביע בידו על יענקלה מביט אל עבר הסבא כשואל: מה זה? והסבא אומר לו: "ר' זונדל נכדי המסור, זה מה שנגזר עליך משמים".

נשמתו של ר' זונדל כמעט פורחת והסבא ממשיך: "בעבור שהקרבת מעצמך וטיפלת בי במסירות כה מיוחדת בערוב ימי, ולכל מקום ליווית אותי ותמכת בי, התחננתי לפני בית דין של מעלה, שיקלו את העונש המחריד שנגזר עליך ויחליפו אותו לעונש אחר קל יותר. ואכן בית הדין השתכנע ונענה לבקשתי, והמיר את העונש הכבד בגזירת העניות ממנה אתה כה סובל".

ר' זונדל מזדעזע מעוצמת התשובה, ומהגילוי המצמרר, ואז הוא שומע את הסבא שואל: "האם היית מעוניין להחליף את גזירת העניות בעונש המקורי?" - "חס וחלילה, בשום פנים ואופן לא!" השיב ר' זונדל, אך תוך כדי תשובה הוא שאל: "אבל סבא, מה חטאתי שעונש כה מחריד נגזר עליי?" - "אספר לך" השיב לו סבו, ותשובת הסב הייתה מסמרת שיער: "בהיותך בחור, פגעת בחברך בצורה קיצונית ביותר, ועד היום לא ביקשת את סליחתו...".

שטוף זיעה התעורר ר' זונדל מתרדמתו, הוא זכר את כל החלום על בוריו, הוא אף ידע אל איזה בחור שנפגע התכוון הסבא, מעודד מהגילוי המדהים לו זכה, נישק ר' זונדל את מצבת סבו, והוא פסע בין שבילי המצבות בחזרה, כדי לעלות על עקבות אותו בחור לבקש את מחילתו על הפגיעה שפגע בו לפני מעל עשרים שנה.

(סיפור זה אירע לפני שנים רבות בירושלים, ולאחר שפורסם היה זה לשיחת היום בין אנשי ירושלים שהכירו היטב את ר' זונדל ואת סבו אותו שימש בשנותיו האחרונות).

<p>הרב שבתי בן אסתריא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל ארהון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מלכה ז"ל</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בימין אלטר</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת נתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה</p>
--	---	---	--	--